نکته

مهران ابراهیمیان

مرکانتلیسم هوایی در وزارت راه

سوداگری صهیونیست‌ها و امریکایی‌ها در آسمان ایران

بسیار عجیب است که همه اعم از بوئینگ و ایرباس تا وزیر راه و شهرسازی و شرکت اوکراینی – صهیونیستی پس از برجام علاقه وافر خود را در روی هوا ماندن ایران علنی کرده‌اند و در عین حال ارزش این علاقه وافر را در جفا کردن به معشوق‌های داخلی و به در کردن رقبای ایرانی می‌دانند!

گویی روی هوا ماندن و در هپروت سیر کردن در خلسه پس از برجام، جاذبه عجیبی دارد که پرداختن به پروازها بر فراز ایران ارجح است بر حل مشکلات مسکن و تولید و اقتصاد داخلی و...!

از یک سو با سفر به فرانسه قراردادهای میلیاردی با ایرباس تفهیم، ببخشید تفاهم می‌شود. اما هر آنچه در سفر به فرانسه رشته شده است، بوئینگ پنبه می‌کند و می‌گوید ما نباشیم ایرباس هم نیست!

از سوی دیگر بوئینگ رقیب را از راه به در نکرده کنگره شرط و شروط می‌گذارد! مگر اقتصاد زمینی ایران که به تعبیر رئیس تصمیم‌گیر خطوط هوایی - مرکانتلیستی - است چه ویژگی‌ای دارد که حتی برای فرود هواپیماهای امریکایی هم ۱۰ شرط گذاشته می‌شود و کار به جایی رسیده است که یک شرکت هواپیمایی دست چندم (اوکراینی – صهیونیستی) هم خواستار محدود کردن ایرلاین‌ها در خطوط هوایی ایران است.. البته سابقه ورود با احتیاط شرکت‌هایی چون شرکت هواپیمایی قطر یا لوفت هانزا برای تصاحب بازار مسافران هوایی به ماه‌ها قبل باز می‌گردد که با پیش‌بینی نتیجه مذاکرات پیش‌دستی کرده و اقداماتی بعضاً موفق و ناموفق را دنبال کرده‌اند اما پس از برجام و ذوق‌زدگی‌های ناشیانه باعث شد تا طمع ورود به این بازار با طلبکاری‌های غیرمحترمانه و شیطنت‌های خاص همراه باشد و از امریکایی‌ها تا فرانسوی‌ها و صهیونیست‌ها نیز چشم طمع به آن داشته باشند.

نگاهی گذرا به روند و تلاش داخلی‌ها برای پهن کردن فرش قرمز برای دو شرکت هواپیمایی نشان می‌دهد بیش از انجام معامله بیشتر به دنبال انحصاری کردن بازار خرید و در اختیار گرفتن آسمان اقتصاد ایران هستند، آن هم با شیوه‌ای تحقیرانه که آغاز آن سفر به اروپا بود و قرار شد تا فروختن هواپیماها توسط یک شرکت بیمه‌ای ایتالیایی که احتمالاً طرف مذاکره با ایرانی‌ها بوده با دریافت حق دلالی (و به نام تضمین پرداخت اقساط هواپیماها) دهها میلیارد دلار هواپیما به ایران فروخته شود.

این اقدام که با تبلیغات فراوان به عنوان بزرگ‌ترین دستاوردهای اولیه برجام یاد شده بود و اتفاقاً در متن برجام نیز به صراحت درج شده است، ناکام ماند تا خریداران سیاسی هواپیما را به سوی شرکت امریکایی سوق دهند.

پس از مذاکرات پشت پرده با شرکت بوئینگ دوباره دستگاه تبلیغاتی که از تجربه تلخ گره زدن همه اقتصاد به برجام درس نگرفته بود، دوباره در دامن توافق با این شرکت افتاد تا بار دوم به جای دریافت هواپیما تنها روی کاغذ مبلغ دلارها افزوده شود.

اما این روند هم دیری نپایید و خریداران به جای خرید هواپیما به دنبال نخود سیاه فرستاده شدند به نحوی که وعده توافق شده و به گفته مسئولان امضا شده به بعد از انتخابات رئیس‌جمهوری امریکا موکول شد و در عین حال توافق با ایرباس نیز روی هوا رفت زیرا بوئینگ گفته بود: اگر ما نتوانیم هواپیما بفروشیم رفیق و رقیب (ایرباس) هم نمی‌تواند هواپیما به ایران بفروشد!

به این ترتیب نتیجه تجمیع‌شده لابی‌های وزارت راه و بدعهدی‌های غربی‌ها در پسابرجام با صرف هزینه‌های سفرهای مختلف و تبلیغات داخلی و خارجی تنها یک جمله بود: «شاید پس از انتخابات رئیس‌جمهوری امریکا.»

صرف‌نظر از اینکه اولویت اقتصاد اساساً واردات میلیاردها دلار هواپیما نیست و مقام معظم رهبری در این باره نظری واضح دارند، وزارت راه و شهرسازی باید ضمن تجدید نظر در این موضوع نسبت به در اختیار قرار دادن خطوط هوایی ایران به مقصدهای مختلف نیز با هوشیاری و حساسیت جدی‌تری عمل کند زیرا همین رفتارها باعث شده شرکت‌های کوچک کشورهای اطراف نیز با تأسی از این روش به خود اجازه دهند تا حس ملکیت نسبت به خطوط هوایی ایران پیدا کنند، به عنوان مثال خبرگزاری مهر در این باره نوشته است: هواپیمایی اوکراین به محض مشاهده حضور ایرلاین‌های ایرانی در مسیر تهران – کی‌یف، تحریم‌ها را با همکاری یک مقام مسئول در اوکراین بهانه‌ای برای جلوگیری از فعالیت ایرلاین ایرانی قرار داده است.

به استناد گزارش خبرگزاری فارس برخی مدیران این شرکت هوایی صهیونیست هستند و تلاش می‌کنند به بهانه ادامه‌دار بودن تحریم‌های صنعت حمل و نقل هوایی در ایران و درگیر بودن ایرلاین‌های ایرانی با تحریم، انحصار خط هوایی تهران- کی‌یف را به دست گیرند و خود فقط در این مسیر پرواز داشته باشند. آیا وزارت راه اصلاً مسئولیتی درباره این تصمیمات خود دارد یا فضای مرکانتلیستی اقتصاد را باید به حال خود را رها کرده و به تئوری‌پردازی بسنده کرد؟

خبر

تا پایان سال ۸ هزار سند تجاری و مسکونی به مردم شاهین دژ اهدا می‌شود

آیین اهدای اسناد واگذاری مالکیت ۸۳۵ فقره سند مسکونی و تجاری به مساحت ۱۴۹هزار متر مربع و با ارزشی بالغ بر ۳۰۸ میلیارد ریال به محرومان و واجدان شرایط شهرستان شاهین دژ در محل مصلای بزرگ این شهر برگزار شد.

در ابتدای این مراسم امام جمعه این شهرستان حجت‌الاسلام والمسلمین باقری با تقدیر و تشکر از دست‌اندرکاران اجرای طرح محرومیت‌زدایی بنیاد مستضعفان، اهدای اسناد به مردم غیور و محروم منطقه را بسیار با ارزش توصیف کرده و آن را یک هدیه ماندگار دانست که از سوی مقام معظم رهبری به مردم شاهین دژ اعطا شده است.

امام جمعه شهرستان شاهین دژ اظهار داشت: واگذاری این اسناد درست در زمانی اتفاق افتاد که مردم منطقه به وجود آن بسیار نیاز داشتند، مردم پیش از این به جهت عدم پشتوانه اقتصادی قادر نبودند در فعالیت‌های اقتصادی، تولیدی و زیر بنایی شهرستان مشارکت و سرمایه‌گذاری جدی داشته باشند. جوانان شهرستان نیز دچار یأس و ناامیدی بودند، اما با این حرکت خداپسندانه بنیاد مستضعفان بر اساس منویات مقام معظم رهبری مردم از این پس می‌توانند و می‌دانند که چگونه انرژی و توان خود را برای توسعه و آبادانی شهر و تقویت معیشت خود به کار بگیرند. بنا بر گزارش پایگاه خبری بنیاد مستضعفان، مهندس محمد سعیدی کیا نیز در این مراسم با اشاره به اینکه از سال ۹۴ تا به امروز در مجموع ۲۲هزار سند مالکیت در سطح کشور توسط بنیاد مستضعفان به مردم محروم و واجد شرایط واگذار شده است، تصریح کرد: با اهدای ۸۳۵ فقره اسناد مالکیت که امروز به مردم سخت کوش شاهین دژ تقدیم می‌شود، واگذاری این اسناد از ابتدای سال تاکنون به رقم ۵ هزار و ۳۰۰ سند خواهد رسید.

سعیدی کیا تأکید کرد: چنانچه کارآفرینان طرح‌های خود را که توجیه اقتصادی و اشتغال‌زایی دارد به تصویب استانداری و بانک مرجع که بانک سینا می‌باشد، برسانند تا سقف ۲۰ میلیارد ریال وام در قالب خوداشتغالی دریافت می‌کنند، همچنین تا پایان سال ۸ هزار سند تجاری و مسکونی به مردم منطقه شاهین‌دژ اهدا می‌شود.

گزارش یک

هادی غلامحسینی

هشدار غیر رسمی حلقه نیاوران از شمار بیکاران به دولت

۵/۵ میلیون از تحصیلکردگان به در بسته بازار کار خوردند

مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت در گزارشی هشدارآمیز نسبت به تشدید بیکاری فارغ‌التحصیلان دانشگاهی اعلام کرد که در سال‌های اخیر اشتغال‌زایی در مردان از نوع شغل جدید نبوده و نرخ بیکاری بلندمدت فارغ‌التحصیلان نیز ۴۹/۲درصد است.

دفتر آمار و پایش اقتصادی معاونت پژوهشی موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی که ریاست آن را مسعود نیلی مشاور رئیس‌جمهور در اختیار دارد در گزارشی به «بررسی تحولات بازار کار ایران، فصل دوم ۱۳۹۴» پرداخته است منتها تأکید کرده مطالب این گزارش یافته‌های پژوهشگران مؤسسه است و بازگوکننده دیدگاه‌های رسمی موسسه نیست.

بخش‌هایی از این گزارش قابل ملاحظه است.

■ روند کاهش بیکاری متوقف شد

نرخ بیکاری مردان از سال ۱۳۹۰ روند کاهشی پیدا کرده است اما طی چند فصل اخیر روند کاهشی آن متوقف شده به طوری که در سه فصل اخیر نسبت به فصل‌های مشابه سال قبل افزایش پیدا کرده است. نرخ بیکاری مردان کشور در فصل دوم سال ۱۳۹۴ نسبت به فصل مشابه سال قبل یک درصد افزایش پیدا کرده است. نرخ بیکاری زنان تصویر متفاوتی با نرخ بیکاری مردان دارد. روند صعودی نرخ بیکاری زنان که از سال ۱۳۸۴ شروع شده بود از ابتدای سال ۱۳۹۱ متوقف شده و در فصول گذشته دارای نوسان‌هایی بوده است. نرخ بیکاری زنان در فصل دوم سال ۱۳۹۴ نسبت به فصل مشابه سال قبل ۱/۸ درصد افزایش پیدا کرده است.

■ نرخ مشارکت زنان بیشتر شد

نرخ مشارکت زنان طی یک روند صعودی از ۱۱/۷ درصد در فصل دوم سال ۱۳۹۳ به ۱۳/۷ درصد در فصل دوم سال ۱۳۹۴ رسیده است. نرخ مشارکت مردان نیز در این دوره ۱/۵ درصد افزایش یافته است. بررسی آمارهای مربوط به تغییرات جمعیت غیرفعال نیز به گونه‌ای دیگر بیانگر این تحولات است.

■ شغل جدید زیادی در مردان ایجاد نشده

بررسی‌ها نشان می‌دهد که روند تعداد شاغلان کشور طی پنج فصل اخیر تقریباً صعودی بوده و در فصل دوم سال ۱۳۹۴ نسبت به فصل دوم سال ۱۳۹۳ از افزایش قابل ملاحظه‌ای به میزان ۹۰۳ هزار نفر برخوردار شده است. افزایش تعداد شاغلان در این فصل از یک سو به این دلیل است که خروج از جمعیت شاغل به غیرفعال در مردان به طور قابل توجهی نسبت به فصل مشابه سال قبل کاهش یافته است و از سوی دیگر، ناشی از این است که با وجود افزایش میزان ورود به جمعیت شاغل زنان، میزان خروج از جمعیت شاغل به بیکار زنان افزایش چندانی نداشته است. علی‌رغم افزایش قابل ملاحظه تعداد شاغلان در فصل دوم سال ۱۳۹۴، نرخ بیکاری نسبت به فصل مشابه سال قبل به میزان ۱/۳ واحد درصد افزایش یافته است.

تعداد بیکاران فصل زمستان ۱۳۹۳ نسبت به تعداد بیکاران فصل زمستان سال ۱۳۹۲ افزایش یافته است. همچنین تعداد بیکاران در فصل بهار و تابستان ۱۳۹۴ نسبت به فصل‌های مشابه سال قبل افزایش یافته است. تعداد بیکاران در فصل دوم سال ۱۳۹۴ نسبت به فصل مشابه سال قبل افزایشی به میزان ۴۷۸ هزارنفر داشته است. شایان ذکر است سهم زنان از افزایش تعداد بیکاران در فصل دوم سال ۱۳۹۴ نسبت به فصل مشابه سال قبل ۲۰۹ هزار نفر و سهم مردان ۲۶۸ هزار نفر بوده است.. افزایش تعداد بیکاران همراه با افزایش قابل توجه تعداد شاغلان، تحت تأثیر افزایش قابل توجه نرخ مشارکت بوده است.

■ ۲ دلیل رشد بیکاری فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها

افزایش بیکاری افراد دارای تحصیلات عالی طی سال‌های اخیر می‌تواند ناشی از دو عامل باشد. اول اینکه، بازار کار ایران شغل‌های مناسبی برای جمعیت دارای تحصیلات بالای دانشگاهی فراهم نمی‌کند و دوم اینکه، کیفیت آموزش عالی تناسب چندانی با نیازهای سمت تقاضای بازار کار ندارد. شایان ذکر است سهم بیکاران دارای تحصیلات عالی از کل جمعیت دارای تحصیلات عالی طی ۱۰ سال اخیر حدود ۱۰ درصد بوده که طی فصل‌های اخیر افزایش محسوسی داشته است.

طی فصول آتی تغییرات قابل ملاحظه‌ای که در بازار کار ایجاد می‌شود، مسئله افراد دارای تحصیلات عالی و بدون شغل است. بررسی آمارها نشان می‌دهد که در فصل دوم سال ۱۳۹۴ از ۳۹/۴ میلیون نفر جمعیت غیرفعال، ۵/۵ میلیون نفر دارای تحصیلات عالی (فارغ‌التحصیلان و دانشجویان) هستند که هنوز وارد بازار کار نشده‌اند. همچنین بخش عمده‌ای از این جمعیت در گروه سنی ۲۰ تا ۴۰ سال قرار دارند. در صورت کاهش اثر مأیوس کنندگی این بخش از جمعیت و ورود آن به جمعیت فعال، بهبود قابل توجه در بخش تولید و به‌ویژه ایجاد شغل‌های نیازمند تحصیلات، برای مقابله با افزایش نرخ بیکاری جمعیت دارای تحصیلات عالی، ضرورت بیشتری پیدا می‌کند.

■ نرخ بیکاری بلندمدت افراد دارای تحصیلات عالی ۴۹/۲ درصد شد

با افزایش سطح تحصیلات جمعیت بیکار طی ۱۰ سال گذشته، نرخ بیکاری بلندمدت افراد دارای تحصیلات عالی در یک روند صعودی به ۴۹/۲ درصد در فصل دوم سال ۱۳۹۴ رسیده است. بدین معنی که در فصل تابستان ۱۳۹۴، ۴۹/۲ درصد از بیکاران با تحصیلات فوق‌دیپلم و لیسانس، بیش از یک سال است که بیکار هستند. بالعکس نرخ بیکاری بلندمدت افراد دارای تحصیلات دیپلم و زیردیپلم در یک روند نزولی به ۳۳ درصد در فصل دوم سال ۱۳۹۴ رسیده است. شایان ذکر است نرخ بیکاری بلند مدت افراد دارای تحصیلات عالی در فصل دوم سال ۱۳۹۴ نسبت به فصل مشابه سال قبل به میزان ۱/۳درصد کاهش یافته است.

■ سلام بر بیکاری

در حالی مرکز پژوهش‌های مجلس پیش‌بینی کرده بود تا سال ۱۴۰۰ بیکاری به بیش از ۴ میلیون نفر می‌رسد که برآورد بسیاری از کارشناسان اقتصادی حاکی از رسیدن بیکاری به بیش از ۷میلیون نفر است. در روزهای آغاز چهارمین سال فعالیت دولت یازدهم قرار داریم و تنها یک سال دیگر زمان برای کار در اختیار مسئولان این دولت باقی مانده تا بتواند در بخش اقتصادی، اثرات خود را در بازار کار کشور به یادگار بگذارد.

حسن روحانی، رئیس‌جمهوری اسلامی ایران در گفت‌وگوی زنده تلویزیونی (۱۲ مردادماه) درباره رشد اقتصادی گفت: «مسائل اقتصادی کشور را در پنج ماه اول سال جاری اگر مورد بررسی قرار دهیم، در زمینه مسائل اقتصادی، همه علامت‌ها می‌گوید حرکت‌ها رو به جلو است.» در حالی این اظهارات از سوی مسئولان دولت بیان می‌شود که کارشناسان بازار کار معتقدند در زمان آقای روحانی بیشترین نرخ بیکاری به وجود آمده است. کارخانه‌های زیادی تعطیل شده است. وابستگی‌ها بیشتر شده است و هیچ اقدام عملی هم در رابطه با رفع چنین مشکلاتی مشاهده نمی‌شود.

ابراهیم رزاقی کارشناس اقتصادی بیان می‌کند: «در حال حاضر اگر بیکاری پنهان را محاسبه کنیم تعداد بیکاران بسیار زیادتر از آمار اعلامی است. برخی آمارها روایت از ۱۵ میلیون بیکار در کشور دارند و برخی دیگر بیان می‌کنند حدود ۲۰ میلیون بیکار داریم. آقای روحانی اخیراً اعلام کرده‌اند ایجاد شغل وظیفه بخش خصوصی است، اما در زمان ناصرالدین شاه هم چنین کارهایی نکردند.»

آل‌اسحاق نیز درباره نرخ بیکاری بیان می‌کند: یکی از چالش‌های اساسی کشور وجود ۷ تا ۸ میلیون جمعیت بیکار است که قریب به اکثریت آنان تحصیلکرده هستند.

گزیده

هشدار توکلی به تهدید منابع ملی از سوی وزارت نفت

ایرادهای اصلی قراردادهای نفتی باقی مانده است

تصویب بدون تغییر دقیق؛ این عبارت را باید بهترین عنوان برای نسل جدید قراردادهای جدید نفتی دانست که روز چهارشنبه به تأیید هیئت وزیران رسید.

به گزارش جوان، پس از ۹ ماه جلسه فشرده وزارت نفت با منتقدان و توصیه‌های مؤکد مقام معظم رهبری درباره قراردادهای جدید نفتی IPC به دولت رفت و بدون توجه به مشکلات و مسائل در آن به تصویب رسید تا ۲۵ سال از استقلال و منابع کشور در هاله‌ای از ابهام قرار بگیرد. سازمان بازرسی و سایر نهادهای مهم در ماجرای بررسی قراردادهای نفتی در نامه‌های رسمی نسبت به اصلاح بخش‌های مهمی از این قراردادها هشدار دادند اما چیزی که در عمل اتفاق افتاد ساده‌ترین نقدها و مشکلاتی بود که مورد بررسی قرار گرفته بود.

در نهایت بدون هیچ اتفاق خاصی و در راستای میل وزارت نفت مدل جدید قراردادهای نفتی به تصویب دولت رسید؛ نماینده سابق مجلس با اشاره به برگزاری جلسه ۵ ساعته منتقدان قراردادهای جدید نفتی، گفت: با وجود چند اصلاح در متن این قراردادها، اما همچنان وزارت نفت رویکرد استفاده از ظرفیت خارجی‌ها و بی‌توجهی به ظرفیت‌های داخلی را دنبال می‌کند.

احمد توکلی در گفت‌وگو با «تسنیم» با اشاره اجمالی به مسائل مطرح شده در این جلسه، تصریح کرد: محور اصلی انتقادات رویکرد وزارت نفت است که اساس آن سپردن کار به خارجی‌هاست. وی با تأکید بر این که این رویکرد ظرفیت‌های داخلی کشور را از کار می‌اندازد، ادامه داد: با آن که دولت و وزارت نفت روی قراردادهای جدید نفتی کار کرده‌اند اما اکثر ایرادات قبلی وارد شده به این قراردادها باقی مانده است.

نماینده سابق مجلس اظهار کرد: تنها سه، چهار ایراد از سوی وزارت نفت اصلاح شده ولی همچنان رویکرد این وزارتخانه اصرار بر نادیده گرفتن ظرفیت‌های داخلی و استفاده از خارجی‌هاست، در حالی که باید روش همکاری با خارجی‌ها خرید خدمت بوده و مدیریت در دست ایرانی‌ها باشد.

خوابیدن چرخ تولید با تک‌نرخی شدن ارز

سبحانی: «دلار گران» در راه است

عضو هیئت علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران «معمای تولید نکردن» را چالش اصلی اقتصاد کشور دانست و با بیان اینکه سیاست‌های دولت ضد تولید است هشدار داد تک نرخی شدن، ارز را گران می‌کند و این مسئله به ضرر تولید تمام می‌شود.

دکتر حسن سبحانی، عضو هیئت علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران، در گفت‌وگو با تسنیم گفت: معمای کمبود تولید بزرگ‌ترین چالشی است که اقتصاد ایران با آن روبه‌رو است. دولت‌ها عمدتاً مسئله یا گره اصلی اقتصاد ایران را اشتباه می‌گیرند و به جای اینکه مشکل تولید را حل کنند به تجارت و بازرگانان خدمت می‌کنند. سبحانی گفت: دولت درآمد کمی دارد و می‌خواهد با تک‌نرخی کردن ارز، دلارهایی که می‌فروشد را به ریال بیشتری تبدیل کند تا درآمدش بیشتر شود و بخشی از کسری بودجه‌اش را تأمین کند. وی تصریح کرد: آنچه بدیهی است این است که با تک نرخی شدن ارز، قیمت ارز مبادلاتی افزایش پیدا می‌کند و به سمت قیمت ارز بازاری حرکت می‌کند. این باعث می‌شود که واردات کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای گران‌تر شود. پس اگر هدف دولت حمایت از تولید ملی است باید از گران شدن ارز که باعث گران شدن واردات کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای می‌شود جلوگیری کند. بنابراین بالا بردن نرخ ارز با هدف حمایت از تولید مغایرت دارد. وی افزود: به نظر من اگر سیاستی باعث گران شدن واردات کالاهای فوق شود؛ آن یک سیاست ضدتولیدی است. لذا من فایده‌ای را برای تک نرخی کردن ارز مترتب نمی‌بینم.

دولت یا هر نهاد دیگری باید تولید را راه بیندازد تا صادرات حاصل از آن ارز بیشتری را وارد کشور کند و عرضه ارز بیشتر شود تا قیمت آن در بازار آزاد پایین بیاید. به گزارش «جوان»، بهای ارز از زمانی که نرخ سود در بانک کاهش یافت از محدوده ۳۴۵۰تومان به بیش از ۳۵۴۰تومان رشد یافته است، این در حالی است که همه فاکتورهای اقتصادی از کاهش نرخ ارز خبر می‌دهد زیرا صادرات غیر نفتی، افزایش یافته است و واردات نیز کاهش یافته، بدین ترتیب ما در روزهایی که باید شاهد کاهش بهای ارز باشیم شاهد افزایش دستوری نرخ ارز با دستور دولت هستیم.

نیرو

پرمصرف‌ترین‌های برق کدامند؟

تهران پرمصرف‌ترین شهر در مصرف برق

گرمای هوا بهانه‌ای برای ثبت رکورد افزایش مصرف برق شده و در این میان تهران به عنوان پرمصرف‌ترین استان که نقش عمده‌ای در خاموشی‌ها دارد شناخته شده است.

به گزارش ایسنا، بر اساس برآوردهای صورت گرفته بیش از ۲۲ درصد مشترکان تجاری و نزدیک به ۵ درصد مشترکان خانگی تهران پرمصرف هستند که به گفته هاشمی، مدیرعامل شرکت توزیع برق تهران بزرگ از سال گذشته تاکنون تعداد ۸۰ هزار مشترک پرمصرف خانگی و حدود ۱۰ هزار مشترک پرمصرف تجاری کاهش داشته است. به طور کلی در خصوص وضعیت برقی تهران می‌توان گفت در حال حاضر ۴ میلیون و ۳۷۰ هزار مشترک در تهران وجود دارد که در این بین مشترکین صنعتی بزرگ ولتاژ اولیه ۴۰۱ اشتراک، مشترکین اداری – تجاری ولتاژ اولیه ۲۰۸۶ اشتراک و مشترکین منابع آب شرب ولتاژ اولیه ۱۰۲ اشتراک را شامل می‌شود. همچنین سهم مشترکین خانگی و کسبه ۳ میلیون و ۸۸۲ هزار و ۷۶۳ اشتراک است و سایر مشترکین نیز ۲۵۴ هزار و ۴۷۷ اشتراک را شامل می‌شود.

مقدار پیک بار در تهران ۴هزار و ۱۵۹ مگاوات تخمین زده شده که سهم صنایع بزرگ ۲۵۰ مگاوات، ساختمان‌های اداری ۸۹۰ مگاوات و سهم تأمین منابع آب شرب ۴۰ مگاوات ثبت شده است.

علاوه بر این سایر مشترکین ۲هزار و ۴۰۹ مگاوات و سهم تلفات شبکه ۵۷۰ مگاوات تخمین زده شده، اما در بخش ساختمان‌های اداری برنامه‌ریزی برای کاهش ۲۰۰ مگاوات به صورت غیرهمزمان صورت گرفته است.

با توجه به شرایط بحرانی در حوزه برق و گلچین شدن راهکار مدیریت مصرف برای گذر از خاموشی لازم است که تمام ارکان جامعه برای حل این معضل بسیج شوند البته وزارت نیرو نیز بیکار ننشسته و با ارائه مشوق‌های بخش‌های مختلف را تشویق به کم مصرفی کرده به طور مثال در سال گذشته ۴هزار و ۲۰۰ مشترک صنعتی برای عبور از اوج مصرف برق کشور همکاری داشته‌اند که ۹۰ میلیارد تومان تخفیف به این مشترکان پرداخت شد. همچنین تاکنون برای ۳۳ گروه از مشترکان صنعتی کشور الگوی مصرف بهینه برق تدوین و استانداردسازی شده است به‌طوری که این گروه از مشترکان صنعتی باید معیار مصرف خود را به حد استانداردهای تدوین شده کاهش دهند در غیر این صورت برابر قانون با آنها برخورد خواهد شد.

گزارش ۲

هادی غلامحسینی

انحصار ۹۰ درصدی بخش خصوصی در واردات دارو به ایران

انحصار بخش خصوصی در واردات دارو در حالی به ۸۰ تا ۹۰ درصد از کل داروهای وارداتی به کشور رسیده است که تنها یک شرکت خصوصی سهم ۱۰ درصدی را در واردات دارو از آن خود کرده است، این در حالی است که سود نجومی موجود در واردات دارو موجب شده است تا فعالیت هزینه بر تولید دارو در اختیار نهادهای دولتی باشد.

امروزه متأسفانه ۹۰ درصد واردات پر سود دارو در اختیار و انحصار افراد و شرکت‌های بخش خصوصی و شرکت‌های خانوادگی است و افزایش قابل ملاحظه سهم بخش خصوصی در واردات دارو این ضرورت را ایجاد می‌کند که سازمان بازرسی کل کشور شورای رقابت سازمان غذا و دارو به مقوله ایجاد رقابت سالم در واردات دارو به کشور و جلوگیری از رانت‌های عظیم و باد آورده ورود کند. برخی از سرمایه‌داران بخش خصوصی با خرید سهام مدیریتی و عمده کارخانجات کوچک داروسازی، در پوشش تولیدکننده دارو، اقدام به واردات گسترده دارو به کشور می‌کند که باید جلوی این اقدام غیرقانونی و نامشروع گرفته شود. تمرکز بر واردات دارو توسط بخش خصوصی این بخش را امروز به حاکم و سلطان بلامنازع واردات دارو به ایران تبدیل کرده است و این بخش گویا در حال زمینه‌چینی از طریق کارهای تبلیغاتی، برای افزایش انحصار خود در واردات دارو از ۹۰ درصد فعلی به صددرصد است. گفتنی است سه هلدینگ تولیدکننده دارو در کشور که عمدتاً دولتی و عمومی هستند در سال ۹۴ بالغ بر ۲۰۰ میلیارد تومان مالیات پرداخت کردند حال باید سازمان امور مالیاتی پاسخ دهد که مالیات پرداختی واردکنندگان بخش خصوصی دارو چقدر است، زیرا ارزش ریالی بازار واردات دارو با ارزش ریالی بازار تولیدکنندگان داخلی دارو برابری می‌کند و اگر مالیات پرداختی واردکننده کمتر از تولیدکننده دارو در کشور باشد مشخص می‌شود که فرار مالیاتی بزرگی در این بخش پرسود واردات وجود دارد.

واردکنندگان بخش خصوصی دارو مرتباً در محافل خصوصی و عمومی با گلایه از بخش دولتی مدعی هستند که دولت، نهادهای وابسته و ارگان‌های انقلابی در حوزه دارو از انحصار سنگینی برخوردارند و این بخش‌ها ۸۰ درصد تولید داروی کشور را در اختیار دارند که این اظهارات را باید از شیطنت بخش خصوصی دانست که با فرافکنی و مظلوم‌نمایی افکار عمومی را از انحصار ۹۰ درصد بخش خصوصی از واردات پرسود دارو به کشور منحرف کند. متأسفانه برخی از واردکنندگان بخش خصوصی دارو از طریق پرداخت پاداش یا درج آگهی در نشریات یا تأمین هزینه کنگره‌های پزشکی یا تأمین هزینه مسافرت‌های خارجی برای برخی از پزشکان جهت شرکت در کنگره‌های پزشکی موجب شده‌اند تا برخی از پزشکان کشور در نسخه بیماران داروهای وارداتی توسط بخش خصوصی را تجویز کنند و در حرکتی سازمان یافته به تبلیغ داروی وارداتی خارجی و بی‌کیفیت جلوه دادن داروهای تولید داخل کشور بپردازند.

مافیای واردات دارو به این دلیل اعلام می‌کند که صنعت دارو در اختیار نهادهای انقلابی و دولتی است تا هم صنعت انحصاری واردات دارو را برای خود حفظ کند و هم اینکه با زمینگیر کردن و از میدان به در کردن نهادهای انقلابی و دولتی تولیدکننده دارو سهم واردات دارو به بازار ایران را بیش از پیش افزایش دهد که به نظر می‌رسد این بساط هوچی‌گری باید از میان برداشته شود زیرا توسعه واردات دارو و افزایش انحصار بخش خصوصی در واردات دارو بر خلاف نص صریح سیاست‌های کل نظام و اقتصاد مقاومتی است. در این بین باید بخش خصوصی نیز در کنار بخش‌هایی چون هلدینگ دارویی تأمین اجتماعی، بانک ملی و گروه انقلابی دارویی برکت، انرژی و سرمایه خود را روی تولید دارو در داخل کشور بگذارد تا معادله زیان بار کنونی واردات دارو کاملاً عکس شود به نحوی که ۹۰ درصد واردات داروی ضروری به کشور در اختیار دولت و نهادهای انقلابی چون گروه دارویی برکت و ستاد فرمان اجرایی امام قرار گیرد تا بدین واسطه در کنار برچیدن‌شدن چالش‌هایی چون گرانفروشی، کم‌فروشی، احتکار، فرار مالیاتی، خطرات بیولوژیکی ناشی از واردات دارو توسط بخش خصوصی (به دلیل آنکه عمده تولیدکنندگان دارو در دنیا تحت نفوذ صهیونیست‌ها هستند) شاهد رشد و شکوفایی صنعت دارویی کشور و تقویت نظارت بر عملکرد واردکنندگان دارو در کشور باشیم.

بی‌توجهی نهادهای نظارتی چون سازمان غذا و دارو، سازمان بازرسی و شورای رقابت به واردات دارو باعث شده است تا سهم بخش خصوصی از حوزه واردات دارو به ۹۰ درصد افزایش یابد و یک شرکت خصوصی واردات ۱۰ درصد از ارزش ریالی کل داروی مصرفی کشور را در اختیار بگیرد که این امر نشانه نفوذ خزنده و خطرناک افرادی برای به انحصار کشیدن ۱۰۰درصدی واردات داروی کشور است. از سوی دیگر حضور نداشتن نماینده دائم سازمان بازرسی کل کشور در سازمان غذا و دارو سلامت عمومی مردم جامعه را به خطر می‌اندازد.

در همین راستا گروه دارویی بنیاد انقلابی برکت در کردان کرج یک شهرک دارویی مدرن تأسیس کرده و از بخش خصوصی درخواست کرده تا از فرصت‌های ارزان موجود در این شهرک برای تقویت تولید ملی در صنعت دارو بهره‌برداری کند. اما متأسفانه تا به امروز سود نجومی ناشی از انحصار بخش خصوصی در صنعت دارو مانع از ورود این بخش به صنعت تولید دارو شده است. هم اکنون در یک شرکت دارویی بورسی که سهامدار عمده آن یک خانواده از بخش خصوصی است به دلیل آنکه پیوسته سود عملیاتی این شرکت بسیار ناچیز یا حتی در محدوده زیان عملیاتی است، مالیات پرداخت نمی‌کند که این رویداد بسیار مشکوک است و به نظر می‌رسد این شرکت‌ها راهکاری پیدا کرده‌اند تا از پرداخت مالیات فرار کنند.

در نقطه مقابل تمام شرکت‌های دارویی تأمین اجتماعی، بانک ملی، گروه دارویی برکت و ستاد اجرایی فرمان امام سود واقعی عملیاتی خود را در حساب‌های شفاف منعکس و مالیات خود را برهمین اساس نیز پرداخت کرده‌اند. حال سازمان بازرسی، دیوان محاسبات و سازمان حسابرسی و دستگاه‌های نظارتی به سهولت می‌توانند با بررسی عملکرد واقعی شرکت‌های دارویی بخش خصوصی، این موضوع را پاسخ دهند که چرا شرکت دارویی دولتی سودسازی کرده و مالیات هم پرداخت می‌کند ولی شرکت‌های دارویی که سهم قابل ملاحظه آن متعلق به یک خانواده است زیانده هستند و بدین دلیل مالیاتی هم پرداخت نمی‌کنند. هم اکنون بخش خصوصی مرتباً می‌گوید که سرمایه‌گذاری در تولید دارو پرمخاطره است و به همین دلیل در تولید دارو سرمایه‌گذاری نمی‌کنند اما باید عنوان داشت که کل سهام کارخانه داروسازی دکتر عبیدی که متعلق به همین واردکنندگان بخش خصوصی دارو است، ارزش بازاری معادل ۷۰۰میلیارد تومان دارد که رقم قابل ملاحظه‌ای است.

از سوی دیگر فاکتوری که واردکنندگان بخش خصوصی دارو از شرکت خارجی به سازمان غذا و دارو ارائه می‌دهند بسیار غیرشفاف است و مکرراً دیده شد که شرکت خارجی تولیدکننده دارو، بهای دارو را گران‌تر در فاکتورها قید کرده است که بدین وسیله واردکننده حاشیه سود قابل ملاحظه‌تری به دست می‌آورد.

واژه بک مارژن اصطلاحی نام آشنا بین واردکنندگان بخش خصوصی دارو است که معنی این اصطلاح در فاکتورسازی گران دارو برای افزایش حاشیه سود واردکننده خوابیده است که یک تقلب غیرقانونی به شمار می‌آید.

در پایان با توجه به انحصار موجود در صنعت واردات دارو وقت آن رسیده است که سازمان بازرسی کل کشور، سازمان امور مالیاتی، دیوان محاسبات، شورای رقابت و نمایندگان مجلس چون نادر قاضی‌پور که به نمایندگی از ملت ایران عضو شورای رقابت است، انحصار بخش خصوصی در واردات دارو به ایران را مورد بررسی قرار دهند و در کنار این امر طرح تحقیق و تفحص از سازمان غذا و دارو نیز در دستور کار قرار گیرد چراکه این نهاد ارز مسئولیت تخصیصی به واردکنندگان دارو و تعیین بهای داروی وارداتی را در اختیار دارد. با توجه به اهمیت دارو باید از این پس واگذاری سهام شرکت‌ها و کارخانجات متعلق به دولت و نهادهای وابسته به دولت و نهادهای وابسته به بخش‌های انقلابی مطلقا ممنوع شود.